A BIBLIA

Wilhelm Busch

Egy fiatalember gyakran kigúnyolta a Bibliát. Egyszer megint lekicsinylõ megjegyzést tett rá.
- Olvasta maga már tulajdonképpen a Bibliát? - kérdeztem tõle.
- Ugyan mit gondol? Én és a Biblia! Nevetséges!
Elõvettem egy vadonatúj, bõrkötésû Újtestamentumot:
- Nézze, ezt a szép kis Bibliát magának adom, ha megígéri, hogy elejétõl végig elolvassa.
Az ajánlat nagyon csábító volt.
Azután hetekig nem láttam a fiatalembert.
Egyszer csak megint megjelent.
- Nos - kérdeztem -, hogy állunk a Bibliával?
Nagyon komolyan felelt:
- Tudja, különös dolog ez. Elkezdtem olvasni. Sok mindent nem értettem meg. Már abbahagytam volna - de hiszen megígértem, hogy végigolvasom! Azután sok mindent találtam benne, ami szíven talált és nyugtalanított úgy, hogy legszívesebben eldobtam volna a könyvet. De megígértem, és végig kellett olvasnom. Késõbb annyi vigasztalást találtam benne, hogy egész boldog lettem. Amikor befejeztem, azt mondtam magamban: ha igaz az, amit ez a könyv mond, akkor el vagyok veszve, ha nem változtatok az életemen. Hozzáfogtam, hogy nagytakarítást csináljak a szívemben. És most - a Biblia az élet könyve számomra.

(Wilhelm Busch: Jézus a mi sorsunk c. könyvbõl)

Forrás: www.keresztenydalok.hu